

Küçük Şeker Sıçrayan

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Şeker Sıçrayan

Aysel Banu YAVUZAL

Ormanın yüksek ağaçlarında, yaprakların fısıldadığı sırların arasında Pip adında küçük bir şeker sıçrayan yaşardı. Pip'in yumuşak, gri-kahverengi tüyleri, krem rengi bir karnı ve sırtı boyunca koyu bir şeridi vardı. Kocaman, yuvarlak, siyah gözleri merakla parıldardı. Göğsünde küçük, örgü yapraklardan bir çanta taşırdı. Her gece Pip, uzun tüylü kuyruğu arkasında soru işareti gibi kıvrılarak ağaçtan ağaca süzölmeyi çok severdi.

Bir akşam Pip aşağı süzülürken bir dala kondu ve kendini bir halka kuyruklu possumla burun buruna buldu. Possumun kızıl-kahverengi tüyleri, soluk gri-beyaz bir karnı ve yuvarlak kehribar gözlerinin arkasında beyaz lekeleri vardı. Boynuna özenle bağlanmış kırmızı bir atkı takıyordu. Pip irkilip donakaldı. Possum gözlerini kırptırdı. Bir an ikisi de kıpırdamadı. Sonra possum, "Merhaba? Sen kimsin?" dedi.

Pip'in minik pembe burnu seğırdi. "Ben Pip'im," dedi. "Ağaçlar arasında süzülürüm. Sen kimsin?" Possum, beyaz uçlu uzun ince kuyruğunu dala doladı. "Ben Possum'um," diye yanıtladı. "Ben daha çok tırmanırım." Birbirlerine baktılar, emin olamayarak. Pip, Possum'un temkinli görüldüğünü düşündü. Possum ise Pip'in cesur görüldüğünü düşündü. Ama ikisi de meraklıydı. "Birlikte keşfetmek ister misin?" diye sordu Pip. Possum yavaşça başını salladı.

Pip ve Possum her akşam büyük sakız ağacında buluşmaya başladılar. Pip, bilekleriyle ayak bilekleri arasındaki süzülme zarını nasıl açıp havada süzüldüğünü Possum'a gösterdi. Possum da en ince dallara bile düşmeden nasıl tırmandığını Pip'e gösterdi. Gülüştüler ve meyveleri paylaştılar. "Düşündüğümden daha cesursun," dedi Possum. "Sen de daha akıllısın," diye yanıtladı Pip. Dostlukları, her yıldızlı gecede biraz daha büyüdü.

Bir gece endişe verici bir şey fark ettiler. Ormandaki birçok hayvan, ağaç kümeleri arasındaki boşlukları geçemiyordu. Minik mavi bereli yavru kanguru, kenarda durmuş, atlamaya korkuyordu. "Keşke güvenli bir yol olsaydı," dedi. Pip ve Possum birbirlerine baktılar. "Bir yol inşa edebiliriz," diye önerdi Pip. "Ağaçların yükseklerinde, herkesin güvenle gidebileceği bir yol." Possum başını salladı. "Ama yardıma ihtiyacımız olacak. Ve bir plana."

En yaşlı ağaçta yaşayan Bilge Baykuş'a gittiler. Baykuşun kahverengi ve krem rengi benekli tüyleri, kocaman altın gözleri ve gagasının üzerinde duran küçük yuvarlak gözlükleri vardı. Dikkatle dinledi. "Ağaç tepesi yolu harika bir fikir," dedi. "Ama takım çalışması gerektirir. Sarmaşıklar ve dallar toplamalısınız. Başkalarından yardım istemelisiniz. Ve asla pes etmemelisiniz." Pip ve Possum ellerinden geleni yapacaklarına söz verdiler.

Ertesi sabah Pip ve Possum uzun, sağlam sarmaşıklar toplamaya başladılar. Onları bükerek halat yaptılar. Yere düşmüş dalları toplayıp dizdiler. Bu zor bir işti. Pip'in minik patileri ağrıdı. Possum'un kuyruğu dallara dolanmaktan yoruldu. Ama devam ettiler. "Daha fazla yardıma ihtiyacımız olacak," dedi Pip. "Diğer hayvanlara soralım." Possum kırmızı atkısını daha sıkı bağladı. "Hadi yapalım."

Önce yavru kanguruya sordular. "Küçük dalları patilerinde taşıyabilir misin?" Tavşanlardan çim halatlar örmelerini istediler. Kuşlar en iyi sarmaşıkları bulmak için yükseklerle uçtu. Herkes güvenli bir yol istiyordu. Huysuz yaşlı koala bile hangi dalların yeterince sağlam olduğunu deneyerek yardım etti. Pip ve Possum herkese ne yapacağını gösterdi. "Takım çalışması işi eğlenceli kılıyor!" diye sevindi yavru kanguru, uzun kulakları kıpırdayarak.

Günlerce hayvanlar birlikte çalıştı. Pip ağaçtan ağaca süzülerek sarmaşıkları yükseklerle bağladı. Possum tırmandı ve halatları sağlamca düğümledi. Yol şekillenmeye başladı; yerden yüksekte, sarmaşık ve dallardan bir köprü. Biraz sallanıyordu ama sağlamdı. "Gerçek bir yola benzemeye başladı!" dedi Pip. Possum gülümsedi. "Sadece son boşluğu birleştirmemiz gerekiyor."

Ama son boşluk genişti. Sarmaşıklar çok kısıydı. Herkes endişeyle baktı. "Yetişemiyoruz!" dedi yavru kanguru. Pip derin düşündü. Sonra bir fikri oldu. "Possum, kuyruğun uzun ve güçlü. Sarmaşığın bir ucunu tutup karşıya sallayabilir misin?" Possum emin değildi. "Deneyeceğim," dedi. En yüksek dala tırmandı ve kuyruğunu sarmaşığa doladı. Derin bir nefes alıp sallandı. Sarmaşık boşluğun üzerinden uçtu ve Pip onu yakaladı!

Herkes sevinle bağırdı. Sarmaşığı sıkıca bağladılar ve ağa tepesi yolu tamamlandı. Ağatan ağaca uzanıyordu, tüm hayvanlar için güvenli bir köprü. İlk deneyen yavru kanguru oldu. Dikkatle adım attı, minik mavi beresi sallanarak. "Güvenli!" diye seslendi. "Hadi, herkes gelsin!" Hayvanlar tek tek karşıya geçti, gülüşüp cıvıdayarak. Pip ve Possum izledi, içleri sevinle doluydu.

Bilge Baykuş görmek için aşağı uçu. "Harika bir şey yaptınız," dedi. "Dostluęu takım alıřmasına, takım alıřmasını da herkes iin bir yola dnřtrdnz." Pip, Possum'a baktı. "Bunu tek bařımıza yapamazdık," dedi. Possum bařını salladı. "Arkadařlar byk řeyleri mmkn kılar." Baykuř yumuřaka tt. "Bunu hep hatırlayın: arkadaşlar birlikte alıřtıęında hibir bořluk ok geniř deęildir." Hayvanlar yeniden sevinle baęırdı.

O gece orman mutlu seslerle doluydu. Hayvanlar ağaç tepesi yolu boyunca güvenle yolculuk ediyor, uzun zamandır görmedikleri arkadaşlarını ziyaret ediyorlardı. Pip ve Possum bir dalda oturmuş, ayın yükselişini izliyorlardı. "Başardık," diye fısıldadı Pip. "Gerçekten başardık," dedi Possum. Sulu bir meyveyi paylaştılar. "Sırada ne inşa etsek?" diye sordu Pip sırtarak. Possum güldü. "Önce biraz dinlenelim!"

O günden sonra Pip ve Possum en iyi arkadaş oldular. Birlikte birçok maceraya atıldılar, her zaman başkalarına yardım etmeye hazırdılar. Ağaç tepesi yolu sağlam kaldı; arkadaşların neler yapabileceğinin bir hatırlatıcısıydı. Yavru kanguru sık sık üzerinde zıplayarak geçirdi, mavi beresi ay ışığında parlardı. Ve ne zaman yeni bir hayvan gelse, Pip ve Possum onları karşılardı. "Keşfetmek ister misin?" diye sorarlardı. Ve her zaman evet derlerdi.

Bilge Baykuş ağacından izliyordu, altın gözleri gözlüklerinin ardında parıldıyordu. Ormanın, önem vermeye cesaret eden iki küçük arkadaş sayesinde daha iyi bir yer olduğunu biliyordu. "Dostluk işbirliğini teşvik eder," diye mırıldandı. "Ve işbirliği harika şeyler inşa eder." Benekli tüylerini kabarttı ve huzur içinde uyumaya koyuldu.

Yani eęer bir gn ormanı ziyaret ederseniz, yukarı bakın. Kk bir řeker sıçrayan ile bir halka kuyruklu possumun yeni bir plan zerinde birlikte alıřtıęını grebilirsiniz. Ve dostlukla ve takım alıřmasıyla her řeyin mmkn olduęunu bileceksiniz. Aęa tepesi yolu hl ayakta, herkese parlayan bir rnek. Ve hayvanlar Pip ile Possum sayesinde gvenle yolculuk ediyor. Son.